

NMBULLETTIN

ÅPNINGSNUMMER - Lyngdal torsdag 20/9-2018

NM BRIDGE

Lyngdal 21-23.september

TIDSSKJEMA NM PAR

Fredag 21.09.2018

Velkommen kl.10:00

1.sesjon

Runde 1: 10:10-10:35
Runde 2: 10:35-11:00
Runde 3: 11:00-11:25
Runde 4: 11:30-11:55
Runde 5: 11:55-12:20
Runde 6: 12:20-12:45
Runde 7: 12:50-13:15
Runde 8: 13:15-13:40
Runde 9: 13:40-14:05

Lunsjpause 14:05-14:45

2.sesjon

Runde 10: 14:45-15:10
Runde 11: 15:10-15:35
Runde 12: 15:35-16:00
Runde 13: 16:05-16:30
Runde 14: 16:30-16:55
Runde 15: 16:55-17:20
Runde 16: 17:25-17:50
Runde 17: 17:50-18:15
Runde 18: 18:15-18:40
Runde 19: 18:40-19:10
Runde 20: 19:10-19:35
Runde 21: 19:35-20:00
Runde 22: 20:00-20:25

Lørdag 22.09.2019

3.sesjon

Runde 23: 10:00-10:25
Runde 24: 10:25-10:50
Runde 25: 10:50-11:15
Runde 26: 11:20-11:45
Runde 27: 11:45-12:10
Runde 28: 12:10-12:35
Runde 29: 12:40-13:05
Runde 30: 13:05-13:30
Runde 31: 13:30-13:55

Lunsjpause 13:55-14:45

4.sesjon

Runde 32: 14:45-15:10
Runde 33: 15:10-15:35
Runde 34: 15:35-16:00
Runde 35: 16:05-16:30
Runde 36: 16:30-16:55
Runde 37: 16:55-17:20
Runde 38: 17:25-17:50
Runde 39: 17:50-18:15
Runde 40: 18:15-18:40
Runde 41: 18:45-19:10
Runde 42: 19:10-19:35
Runde 43: 19:35-20:00

Søndag 23.09.2018

5.sesjon

Runde 44: 09:00-09:25
Runde 45: 09:25-09:50
Runde 46: 09:50-10:15
Runde 47: 10:20-10:45
Runde 48: 10:45-11:10
Runde 49: 11:10-11:35
Runde 50: 11:40-12:05
Runde 51: 12:05-12:30
Runde 52: 12:30-12:55
Runde 53: 12:55-13:20

Premieutdeling kl.13:50

NMBulletin utgis fire ganger i løpet av NM-helgen.
Ansvarlig redaktør/tekst: Snorre Aalberg
snorre.aalberg@hotmail.no og mobil 99395198.
Grafisk design: Bernt Dag Ravnevand. Trykk: Sjøgraf as.

REDAKTØRENS HJØRNE

Jeg har hatt en god og lang pause fra alt som har med bridge å gjøre, men nå sitter jeg bak skrivemaskinen igjen. Til glede for noen håper jeg, helt sikkert til ergrelse for andre. "Har vi ikke hørt nok vas fra den mannen??" Det er ulike grunner til at jeg ikke lenger fant den samme gleden av verken å spille eller skrive, uten at jeg har tenkt å gå veldig nært inn på det.

Likevel vil jeg si dette. Bridge er ikke særlig viktig, faktisk ikke viktig i det hele tatt. Vi har noen få norske proffer som har bridge som levebrød, men for oss alle andre er det en hobby. En hobby som skal gi glede og påfyll av energi i en ellers hektisk hverdag. En aktivitet som knytter bånd mellom mennesker som deler noe felles. Joda, jeg liker også å vinne i bridge, men det er grenser for hva jeg kan få meg til å gjøre for å slå motparten.

Derfor hviler det et stort, stort ansvar på den enkelte av oss å oppføre oss på en måte som gjør at bridge oppleves slik som jeg sier noe om over. Ikke alle er like gode som deg og noen spiller bridge mest for det sosiale. Vi kjenner alle regelrytteren som utnytter enhver mulighet til å forbedre egen score og han protesterer på den minste uregelmessighet. Noen ganger langt inn i det patetiske. Det er mer enn en hunn og en hann som spiller bridge på en måte som ikke rammes av lover og regler, men alle rundt bordet kjenner på den klamme følelsen.

Jeg leser med stor tristhet det ene Facebook-innlegget etter det andre, der turneringsledere og spillere på BBO skjeller ut hverandre. Jeg skal ikke fordele skyld, men det er i alle fall sikkert at det skader bridgen. Hvor henter enkeltpersoner all denne aggresjonen fra? På noe så uviktig som bridge. Enda verre, bridge på nettet der det ikke er premier en gang!

Jeg legger ikke skjul på at jeg satte mange spørsmålstegn ved midlene Boye Brogeland brukte for å avsløre juks innen internasjonal toppbridge. Boye var nådeløs i sin kamp for bridgens identitet og han la sitt eget hode på blokka. Noen måneder og år etterpå kan jeg ikke få takket nok. Faktisk ikke mest fordi at han sendte israelitter, tyskere og italienerne i skammekroken, men for at det ble satt fokus på bridgeetikk og hvordan vi etterlever bridgens grunntanker. Dessverre sitter enkeltpersoner enda i bagasjerommet, men jeg både tror og håper de fleste har lært noe.

Måtte NM-par 2018 bli en turnering der den enkelte av dere klarer å kombinere toppidrett og verdier som høflighet, vennlighet og respekt. Boye lot motstanderen ta opp et kort han ved et uhell mista på bordet. Ikke i en delkontrakt på en klubbkveld på Moi, men i en slem under sommerens EM for lag. Han hadde alle bridgens lover på sin side for å kreve beit, men valgte i praksis å etterleve det han så tydelig hadde bedt andre gjøre. Selv om det kunne kostet Norge en svært etterlengtet gullmedalje.

For ikke å bli misforstått handler dette overhode ikke om å tilkalle TL når det har skjedd formelle feil, så som ulovlige meldinger eller at noen ikke følger en farge de visselig har. Det er din plikt. I det enkelte bridgehertet til dere som leser dette, er jeg ganske sikker på at dere skjønner hva jeg prøver å si.

Jeg håper hver eneste av dere deltakere kan reise hjem på søndag med en god følelse i magen. Kanskje ble ikke det sportslige utbytte som ønsket, men dere kan se tilbake på en hyggelig langweekend i selskap med gode venner. NM i bridge er ikke som VM-finalen i fotball.

Selv håper jeg mitt eget comeback som skribent er starten på å fylle opp et bridgebeger som ganske plutselig ble tomt for et par år siden. Vi bridgespillere er noen raringer (og særinger). Jeg er rimelig sikker på at en sosiologisk undersøkelse ville vist at vi er rarere (og særere) enn et gjennomsnitt av andre nordmenn, men det er da noe med hobbyen vår som virkelig kan gi livet en ekstra dimensjon?

Lykke til alle sammen og ha det fint her i Lyngdal!

Lyngdal kommune ønsker velkommen

Vil med dette få ønske Norges beste Bridgespillere velkommen til Lyngdal.

Vi setter stor pris på at dere har valgt å legge årets Bridge NM Par til Lyngdal.

Lyngdal er byen i vestre del av Agder som de senere år har hatt en eventyrlig vekst, ikke bare befolkningsøkning, men også innenfor handel, turisme og annen næring.

*Vårt slagord er
Vi Vil – Vi Våger*

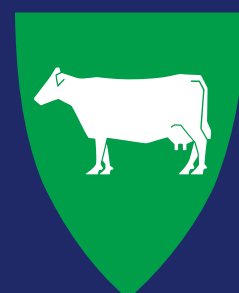
Vi gleder oss derfor til besøket, og håper deltakerne får en opplevelsesrik helg!

*Jan Kristensen
Ordfører*

Rosfjord
STRANDHOTELL

www.rosfjord.no

KJÆRE BRIDGESPILLERE VELKOMMEN TIL LYNGDAL OG NM-PAR FINALEN 2018.

Lyngdal er en spennende kommune med et utall av aktiviteter for store og små. Så frister det å ta med følge vil vi anbefale Sørlandsbadet kun 150 meter fra hotellet. Lyngdal er også regionens handelssenter der Handelsparken har mange ulike forretninger og kjeder. Hotelllets eiere har mange jern i ilden. «UNDER» som er et restaurantprosjekt under vann kommer til å bli en stor attraksjon. Over 4.500 personer har allerede bestilt bord i april/mai 2019. (plass til 40 personer) Pris for hver kuvert kr. 2.500,- per person som tilberedes av mesterkokken Nicolai Ellistgaard. Som en kuriositet nevner vi at det under en auksjon i Sveits ble betalt kr. 160.000,- for et måltid ved restauranten. I løpet av høsten vil «Knertenland» påbegynnes, en familiepark basert på Anne-Cath. Vestly sine bøker om Knerten.

Lyngdal Bridgeklubb er en aktiv klubb som ønsker å stå ansvarlig for store og små arrangementer i samarbeid med Rosfjord Strandhotell og Lindesnes Havhotell..

Vi har ved flere anledninger vist at vi er i stand til å gjennomføre kvalitetsarrangement som arrangør av NM-lag finalen i 2009 og NM par finalen i 2014. Vi vil yte vårt beste for at dere skal få en minnerik finale.

Vi ønsker deg som deltaker til lykke med finaleplass og hjertelig velkommen til Lyngdal og NM finalen 20. til 23. september 2018.

Calle Knutsen, Lyngdal Bridgeklubb

VELKOMMEN TIL LYNGDAL

Igjen arrangeres parfinalen i vakre omgivelser på det blide sørland; Rosfjord Strandhotell i Lyngdal. NBF avgjør etter søknad hvem som skal få arrangementet. For oss er det flott at vi har klubber som vil påta seg dette, og enda finere at noen har krefter til å «ta løftet» flere ganger. Jeg vil derfor sende en spesiell takk og hilsen til arrangørene med Gaute Ubostad i spissen. Uten ildsjeler som dere, blir norsk bridge fattigere. Jeg ønsker dere lykke til med arrangementet og har stor tro på at det blir like vellykket som forrige gang.

Parfinalen er for mange bridgespillere det gjeveste av det gjeveste. Her konkurrerer eliten av norsk bridge, og som vi vet, holder norsk bridge et høyt internasjonalt nivå. Jeg vil gjerne ønske deltakerne lykke til med en lett omskriving av New York- New York; «If you can make it here, you can make it everywhere!» Lykke til

President Kari-Anne Opsal

Hvem vinner NM par 2018?

Når det er Tour de France på TV2, er det hver dag en gjettekonkurransse mellom Kaggestad og Paasche om hvem som vinner etappen. I samme ånd har jeg utfordret Nils Kvangraven og Roald Mæsel til duell om hvem som tar de ti første plassene i NM par 2018. Nils har ofte tippet resultater fra de norske turneringene på sin hjemmeside. Med varierende hell, spør du meg. Derfor er jeg ikke veldig redd for å tape denne konkurransen, men han skal få en sjanse. Jeg er litt mer redd «luringen» sine gjetninger, men det går greit å tape for en av mine beste venner.

VINNEREN KÅRES ETTER DETTE POENGSYSTEMET:

Rett vinner : 10 poeng

Rett sølvplass : 8 poeng

Rett bronseplass: 6 poeng

Rett par på pallen, men "feil" plassering: 5 poeng

Rett plassering 4.-10.plass: 3 poeng

Rett par blant de ti beste, men "feil" plass: 2 poeng

ROALD MÆSEL:

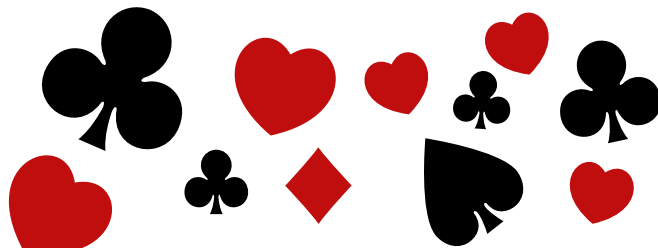
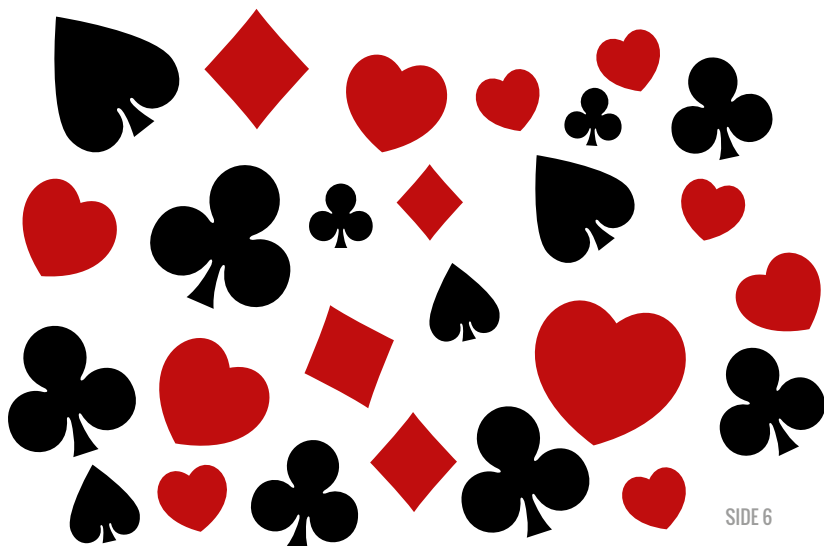
1. Kurt Ove Thomassen - Svein Gunnar Karlberg
2. Terje Lie - Jo Arne Ovesen
3. Allan Livgård - Siv Thoresen
4. Anders Dale - Trond Hantveit
5. Helge Hantveit - Johnny Rasmussen
6. Anders Fodstad - Are Aarebrot
7. Bjørn Fjellstad - Harald Gjellestad
8. Tarjei Eck Hansen - Jørn Åselid
9. Per Elvin Pedersen - Jan Arild Olsen
10. Sondre Labraaten Hogstad - Andre Øberg

NILS KVANGRAVEN:

1. Terje Lie - Jo Arne Ovesen
2. Ove Andersbakken - Karl Morten Lunna
3. Alf og Stian Andersen
4. Tarjei Eck Hansen - Jørn Åselid
5. Kurt Ove Thomassen - Svein Gunnar Karlberg
6. Ragnar Davidsen - John Saur
7. Allan Livgård - Siv Thoresen
8. Stian Andre Evenstad - Espen Larsen
9. Helge Hantveit - Johnny Rasmussen
10. Ivar Berg - Arnfinn Helgemo

SNORRE:

1. Terje Lie - Jo Arne Ovesen
2. Sondre Labraaten Hogstad - Andre Øberg
3. Kurt Ove Thomassen - Svein Gunnar Karlberg
4. Allan Livgård - Siv Thoresen
5. Ragnar Davidsen - John Saur
6. Bjørn Fjellstad - Harald Gjellestad
7. Karl Christian Baumann - Jan Erik Olsen
8. Tarjei Eck Hansen - Jørn Åselid
9. Stian Andre Elvestad - Espen Larsen
10. Ivar Berg - Arnfinn Helgemo

Roald er en av de mestvinnende norske bridgespillerne gjennom historien. Han har et snart femti år langt makkerskap med bror Helge.

Nils er en markant skikkelse i norsk bridge. Ikke bare som spiller og nybakt europamester, men også som bridgeblogger og leder av Norsk Bridgepresse. Har sammen med kjæreste og samboer Maria Ursin Ingebretsen.

NILS SIN BEGRUNNELSE

En ting er sikkert, årets NM-finalister får et fint opphold på Rosfjord Strandhotell. Det er litt seint på sommeren til at alle starter dagen med et bad i Rosfjorden, men en kaffekopp i solskinn med utsikt over fjorden er kanskje det som skal til for at du presterer ditt beste ved bridgebordet i løpet av en tøff NM finale.

For tøft er det å spille parfinalen. Det blir en opplevelse med opp- og nedturer, skuffelse over makkers manglende pågangsmot i meldeboksen eller en følelse av motgang når trumfen sitter 4-1 i den gode slemkontrakten du melder. Kanskje du til og med blir litt frustrert over motpartens flaks når trumfen sitter 2-2 i deres hardmeldte slemkontrakt.

Men det kan også bli en fantastisk opplevelse når du sneller hjem en kontakt på innspill mot en av landets beste spillere, eller kanskje helt uventet kjemper om topplassering og sitter i medvind.

Nei folkens, det å spille parfinale handler om en ting; spill jevnt og ikke la frustrasjonen over motgang påvirke det videre spill.

Parfinalen 2018 er på papiret ikke den sterkeste vi har sett. Kanskje 2018 er din store sjanse til å hente den medaljen du lenge har siktet deg inn på? Selv om vi bedrevitere kan si nivået ikke er som i «gamle dager» er det tross alt dere 54 som har kvalifisert, vi andre var rett og slett ikke flinke nok og ble slått på ærlig vis i de forskjellige kvalifiseringsturneringene.

Bulletinredaktør Aalberg utfordret meg til å dele mine tips; tipp topp 10 så gjør jeg det samme. Slår dine tips til lover jeg å spille resten av sesongen i Kristiansand Bridgeklubb var Aalbergs enkle budskap. Så da slår jeg til, her følger mine tips for parfinalen 2018

Gull går til Terje Lie og Jo-Arne Ovesen

Terje på sitt beste kan ingen i årets finale måle seg med, hadde det vært landslag i parturning hadde Terje vært nestoren. Jo-Arne er ikke langt bak og sammen har de levert et sett med fine resultater. Jeg blir overrasket hvis det ikke blir medalje, om det holder inn til gull avgjør gutta selv hvordan de håndterer de dårlige spillene som nødvendigvis vil komme.

Sølv går til Ove Andersbakken og Karl Morten Lunna

Jeg har sett disse gutta nok til å respektere potensiale. Ingen blir overrasket om det holder inn til medalje, men jeg kommer til å løfte et øyebryn om det blir gull. Noen gode spill blir det helt sikkert på veien, jeg håper bulletin redaktør Aalberg følger med for Andersbakken trækker hardt på gassen når landeveien åpner seg.

Bronse går til Alf og Stian Andersen

Far og sønn kan være en farlig kombinasjon, det er liten tvil om at disse to gjerne kan melde seg på i medaljekampen. Jeg håper Alf er motivert og da kan det bli medalje til Lillehammer.

Fjerdeplass går til Tarjei Eck Hansen – Jørn Åselid

Et hyggelig gjensyn med Nord-Norges sterkeste makkerpar. Selv om det av og til løper over stakk og stein i meldeboksen er spill og motspill av så høy kvalitet at et bridgeherte kan smelte. Det har blitt medalje før og de blir å kjempe om noe stort også i Lyngdal.

Femteplass går til Kurt-Ove Thomassen og Svein Gunnar Karlberg

Disse gutta unner jeg et NM gull. De har levert solide parfinaler før, men ikke nådd helt opp. Risikoviljen er stor

nok og kvaliteten i spill og motspill matcher de beste. Dette er mine to NM-jokere i 2018, jeg setter de kun på femteplass fordi jeg vet Aalberg tipper de topp tre.

Resten av topp 10 tror jeg blir som følger

6. Ragnar Davidsen – John Saur
7. Allan Livgård – Siv Thoresen
8. Stian Andre Evenstad – Espen Larsen
9. Helge Hantveit – Jonny Rasmussen
10. Ivar Berg – Arnfinn Helgemo

Jeg elsker parfinalen, for meg er parfinalen et av årets høydepunkter i bridge og jeg skulle gitt mye for å få spilt finalen sammen med dere. Dessverre var jeg ikke flink nok og var milevis fra å kvalifisere, men la det ikke være tvil jeg kommer til å følge hvert eneste kort og skulle en av favorittene svikte vil det bli gitt rikelig med spalteplass på kvangraven.no.

Mine tips skuffer nok mine lokale venner i Agder, men skulle dere slå til skal jeg være den første til å glede meg sammen med dere.

Jeg snakket nylig med Bob Hamman, han sa følgende «you Scandinavians are the only people I really trust, it must be hard to keep on winning when all the other ones are cheating»

La Bobs ord følge parfinalen 2018, spill godt, ærlig og kjør stil! – Lykke til mine bridgevenner.

Alle tre tipperne har Jo Arne og Terje inne blant de beste. Sannsynligvis ikke noe dårlig tips.

Svein Gunnar Karlberg. Det vil overraske meg stort om denne mannen ikke er på pallen i Lyngdal.

SNORRE SIN BEGRUNNELSE

Det er alltid vanskelig å tippe parturneringer. Til det er det for mange tilfeldigheter som rår og det er ikke til å komme bort fra at flaks og uflaks spiller en viss rolle. Likevel ikke mer enn at de beste er best.

Jeg synes startlista i år mangler for mange av de mest kjente og mest meritterte spillerne. Det kan bety mange ting. Kanskje velger noen av dem å prioritere andre turneringer, pluss at en vet at det er et nåløye å kvalifisere seg til NM par. Ingen kan slå andre enn de som stiller til start, så uansett er det en verdig vinner som kan henge medaljene rundt halsen på søndag.

Jeg tror Terje og Jo-Arne kommer til å lede fra start til mål. Dette er to av de aller, aller beste bridgespillerne vi har i Norge og begge er alltid i landslagsdiskusjonen. Et nytt makkerpar, men det tror jeg ikke spiller noen rolle. Er det en ting som kan telle negativt, er det at Terje Lie er en krevende makker. Han stiller høye krav til den på andre siden av bordet og er kanskje ikke alltid like "taktisk" i det han signaliserer til makker. Jo-Arne er nok vant til sterke meldinger på hjemmebane, så det meste preller av.

Andre Øberg har jeg lenge vært imponert over, selv om de aller største resultatene kanskje har uteblitt. Sondre er også en meget dyktig spiller og sammen holder det til andreplass.

Er det et par som kan utfordre mine vinnere, er det Kurt Ove Thomassen og Svein Gunnar Karlberg. De kommer til å være der oppe, men helsemessige forhold tror jeg gjør at de ikke holder helt inn. Kurt Ove kan bli sliten på slutten av lange turneringer, men denne gangen ikke verre enn at de redder tredjeplassen.

Europamester Allan Livgård må ta til takke med den sure fjerdeplassen. Siv Thoresen er Norges beste damespiller, men det holder dessverre ikke til medalje denne gangen.

Så får Trøndelag en fin femteplass med Davidsen - Saur, mens arrangørkretsen Vest-Agder sikrer ekstraplasser. Spør du meg er Bjørn Fjellstad den beste veteranen i hele Norge og når/hvis han etablerer et mer fast makkerskap, bør han være hyperaktuell på seniorlaget vårt. Hans makker i år er hedersmannen Harald Gjellstad. 30 års pause fra bridge og han er like giftig som på 80-tallet. Jan Erik Olsen er på gjesteopptreden for Vest-Agder og sammen med en solid Karl Christian Bauman holder det til en fin plassering. Nord-Norge tar åttende og niendeplassen. Språknerden Ivar Berg spurt er kraftig og sammen med Arnfinn Helgemo smetter de inne blant de ti beste etter en sterk sisterunde.

DELTAKERLISTE

PAR	RUNDE 1	NAVN	KRETS/KLUBB
1	1 Ø-V	Terje Lie - Jo-Arne Ovesen	Sandefjord BK - TopBridge BC
2	2 Ø-V	Hans Melby - Jarle Melby	NBF Buskerud
3	3 Ø-V	Anders Fugleneb - Ove Gundersen	NBF Østfold og Follo
4	4 Ø-V	Svein Gunnar Karlberg - Kurt-Ove Thomassen	NBF Helgeland
5	5 Ø-V	Morten Iversen - Thore Uttisrud	NBF Østfold og Follo
6	6 N-S	Jon Sagbakken - Trond Magne Aasheim	NBF Østerdal
7	7 N-S	Odd Arne Hatten - Villiam Ovesen	NBF Midt-Trøndelag
8	8 Ø-V	Roy Hugo Olsen - Jonny Reinholdtsen	NBF Troms og Ofoten
9	9 N-S	Hans Arne Forseth - Haldis Guttormsen	NBF Midt-Trøndelag
10	10 Ø-V	Ove Andersbakken - Karl Morten Lunna	NBF Hedmark og Oppland
11	11 Ø-V	Roar Bredholt - Erik Syvertsen	NBF Vestfold
12	12 N-S	Stian André Evenstad - Espen Larsen	Sørreisa BK - Fauske BK
13	13 N-S	Anders Fodstad - Are Aarebrot	NBF Oslo
14	14 N-S	Bjørn Inge Hanssen - Jan Arild Øverli	NBF Troms og Ofoten
15	15 Ø-V	Allan Livgård - Siv Thoresen	Heimdal BK - TopBridge BC
16	16 Ø-V	Tarjei Eck Hansen - Jørn Åselid	NBF Salten
17	17 N-S	Ivar Berg - Arnfinn Helgemo	NBF Sør-Trøndelag
18	18 Ø-V	Idar Lyngen - Stig Vestveit	Bodø BK - Hamar BK
19	19 Ø-V	Kay Strand - Georg Sørhøy	NBF Midt-Trøndelag
20	20 Ø-V	Alf E. Andersen - Stian Andersen	NBF Hedmark og Oppland
21	21 Ø-V	Arild Gjelstenli - Håkon Strandabø	NBF Møre og Romsdal
22	22 Ø-V	Per Knutsen - Gaute Ubostad	Lyngdal BK
23	23 N-S	Helge Hantveit - Jonny Rasmussen	NBF Hordaland
24	24 N-S	Karl Christian Baumann - Jan Erik Olsen	NBF Vest-Agder
25	25 Ø-V	Trond Kåre Knutsen - Per Martin Pedersen	NBF Rogaland
26	26 N-S	Egil Homme - Marianne Homme	NBF Vest-Agder
27	27 Ø-V	Rune Hauge - Reidar Laland	NBF Rogaland
28	27 N-S	Bjørn Fjellstad - Harald Gjellestad	NBF Vest-Agder
29	26 Ø-V	Arild Lauvsnes - Ketil Sunde	NBF Rogaland
30	25 N-S	Tonje Brogeland - Åse Langeland	Flekkefjord BK - Klepp BK
31	24 Ø-V	Anders Dale - Trond Hantveit	NBF Hordaland
32	23 Ø-V	Jarle Bogen - Tor Arne Reppen	NBF Helgeland
33	22 N-S	Karl Olav Nybø Hansen - Carl Johan Knutsen	Lyngdal BK
34	21 N-S	Finn Brentebraaten - Jan Guldbrand Ohren	NBF Buskerud
35	20 N-S	Oddbjørn Johansen - Sindre Rovde	NBF Møre og Romsdal
36	19 N-S	Rune Skodje - Geir Atle Sæth	NBF Møre og Romsdal
37	18 N-S	Sondre Labraathen Hogstad - Andre Øberg	NBF Telemark
38	17 Ø-V	Trygve Leirpoll - Leiv Jørgen Løseth	NBF Sogn og Fjordane
39	16 N-S	Marius Fivelstad - Leif Arild Lothe	NBF Sogn og Fjordane
40	15 N-S	Finn Fyllingslid - Bjarte Midttveit	NBF Hordaland
41	14 Ø-V	John Roar Stein - Henrik Thuroczy	NBF Romerike og Glåmdal
42	13 Ø-V	Tommy Elde - Robert Lehn	NBF Lofoten og Vesterålen
43	12 Ø-V	Svein Olav Ernsten - Ivar Bull	NBF Vest-Finnmark
44	11 N-S	Simon Løvik - Sverre Pallesen	NBF Telemark
45	10 N-S	Ragnar Davidsen - John Saur	NBF Nord-Trøndelag
46	9 Ø-V	Jan Ove Bernhardsen - Knut Busk	NBF Øst-Finnmark
47	8 N-S	Henrik Gosvig - Dagfinn Kristiansen	NBF Lofoten og Vesterålen
48	7 Ø-V	Jan Arild Olsen - Per Elvin Pedersen	NBF Aust-Agder
49	6 Ø-V	Marius Bartnes - Bjørnar Hagen	NBF Hedmark og Oppland
50	5 N-S	Marius Haga - Marcus Andreas Scheie	NBF Romerike og Glåmdal
51	4 N-S	Tommy Kristiansen - Leif Riksvold	NBF Helgeland
52	3 N-S	Kurt Langhelle - Roger Træet	NBF Haugaland
53	2 N-S	Torkild Hagen - Roger Olafsen	NBF Buskerud
54	1 N-S	Stig Martinussen - Dag Heldal Paulsen	NBF Oslo

Kaptein

på skuta

Alle båter trenger en kaptein. Noen mener kapteinens rolle er oppskrytt og at det er mannskapet som fortjener heder og ros, både for at skuter ikke går på grunn og når båten seiler så vannet fosser om baugen. Akkurat dette skal jeg ikke ta stilling til i denne artikkelen, så det er både en glede og er ære å få en aldri så liten samtale med selveste Christian Vennerød, kaptein for det norske laget i åpen klasse i bridge.

Denne oppgaven har han hatt i en årrekke, og så vidt jeg vet har ingen utfordret Christian sin posisjon som leder for de aller beste spillerne våre. Norge har hatt en historisk sommer med tanke på internasjonale resultater i flere klasser, og høyest rager selvsagt sommerens seier i EM lag, åpen klasse.

Christian, jeg ønsker nå at du skal spole tilbake til de dramatiske minuttene i siste kamp under mesterskapet, der det var ulidelig spennende med tanke på om Norge skulle vinne. Prøv å beskriv de tankene som jaget gjennom hodet ditt mot slutten, samtidig som du setter noen ord på følelsene som kom da seieren virkelig ble norsk.

Seieren var rett og slett deilig, Snorre! Berusende. Det var en voldsom følelse av glede og stolthet! Vi hadde greid det! Vi hadde greid det som da jeg ble landslagssjef for ni år siden, virket urealistisk og uoppnåelig.

Likevel hadde vi drømt om og håpet på en slik seier i alle de årene. Spillerne hadde løst sine oppgaver strålende. Plutselig hadde vi også litt flaks, i og med at Ungarn (som hadde most oss i innbyrdes kamp) spilte svært godt da vi trengte deres hjelp i den siste kampen.

Allan og Terje holdt hodet kaldt og spilte ett spill av gangen - enda de hadde begynt kampen med to slemsvinger midt i fleisen. Det hadde vært rett å sette dem inn i siste matchen!

Alle nordmennene i Ostende stod rundt bordet som vi i lagledelsen hadde okkupert. Det var norske flagg, og samtlige jublet og skreik, med tårer i øynene. Vi klemte hverandre og dunket hverandre i ryggen. Stadig flere nordmenn kom til. Spillere fra andre land kom og gratulerte oss. Samtidig hadde både de norske damene og veteranene lykket! Og på toppen av kransekaka: Vi var Europamestre! Vi skulle til Bermuda Bowl som det førende laget fra vår verdensdel! Vi er the Champions!

Hva tror du seieren kan bety for oss som bridgenasjon? Smitter det med tanke på oppslutning rundt turneringer samt en mulig økt boost med tanke på rekruttering?

Det hadde vært flott om dette førte til at flere nordmenn går inn for å kose seg med verdens beste spill, men jeg tror det er vel optimistisk. Bridge er ikke i norske journalisters fokus. Jeg har mange kontakter og venner i pressen, og har mange ganger vært på dem for å få dem til å lage noe om bridge. Noen ganger napper det så vidt, men grunnleggende skjønner de ikke noe av spillet. Bridge er for avansert og tar for lang tid å begripe både for massene og for enkle journalister. Det vil kreve et

enormt PR-arbeid i mange år å få til noe som ligner på det sjakk har greid, (og de greide det nettopp ved mange års grundig PR-innsats, særlig fra presidenten sin).

Jeg tror først og fremst at EM-gullet er bra for den norske eliten og for etterveksten i Norge. Den beviser at Norge har mange av verdens dyktigste bridgespillere. Mange prøver seg mot landslaget i mindre turneringer, og vet at de selv kanskje kan bli like gode hvis de legger ned noen tusen timer i trening og systemarbeid. Juniorene vet at de kan komme på landslaget, reise verden rundt og kanskje tjene noen penger på verdens beste hobby. Hvis de tar den alvorlig nok.

Det er mange som kanskje ikke vet hva som ligger i din rolle som kaptein. Kan du si noe om hvilke forberedelser som gjøres i forkant, samt at du sier noe om hvilke oppgaver du mener er viktige under selve mesterskapet. Du hadde med deg både Jon Egil Furunes og Stein Bjertnes?

Godt arbeid før og under mesterskapet har sin del av æren for suksessen.

Mesteparten av arbeidet er gjort før vi drar til mesterskapet. Dette laget er bygget opp gjennom mange år. Ni av de ti første spillerne jeg spurte da jeg ble landslagskaptein før EM i 2010 sa nei takk. Bare Boye sa ja.

Det var nok mange grunner til det. Viktigst var det nok at uten Helgeness på laget var seire ikke sannsynlig. For våre beste spillere, som var kjent internasjonalt, og som ønsket å bruke tid og krefter på å slå igjennom på sponsormarkedet, var det en viss fare for å miste anseelse og muligheter ved å delta på et svakt norsk landslag. Landslaget måtte derfor bygges opp på nytt etter suksessene i 2007 og 2008.

Faren ved å ha én person som i realiteten tar ut landslaget, er at spillerne kan bli redd for at jeg har «favoritter» eller personer jeg ikke liker. Min fordel er at jeg i mange år ikke har vært en del av topp-miljøet i bridge, og derfor ikke hadde personlige bindinger innenfor eliten. Jeg tror at da jeg offentliggjorde de 16 kriteriene for hva som skulle til for å bli tatt ut på laget, og til og med publiserte det internasjonalt, forsvant noe av den frykten som eksisterer i mange andre land for at jeg som «selector» skulle ha egne yndlinger som jeg favoriserte.

At jeg også etablerte en bruttotropp, gjorde at konkurransen om plassene ble synlig. De fleste i bruttotroppen fikk internasjonale oppgaver gjennom året, noe de vokste på, samtidig som jeg fikk se dem i aksjon mot annet enn venner og kompiser som snakket norsk og spilte noenlunde samme system som dem selv.

Min rolle som kaptein utøves gjennom hele året, og jeg prøver å få spillerne i bruttotroppen til å kommunisere med meg og hverandre med jevne mellomrom, samt å få til deltagelse i internasjonale turneringer.

Sten har vært med på dette hele tiden, og nå har vi også fått Turbo som sportssjef. Han kjenner jeg jo personlig veldig godt. Vi snakker samme språk, og vi tre møtes med jevne mellomrom hele året for å diskutere situasjonen, spillernes fremgang og hvilke grep som bør tas til enhver tid.

Under selve mesterskapet er det ikke min jobb å blande meg for mye inn i de rutinene som de enkelte spillerne og parene finner naturlig, men å bidra til at rammene rundt det de driver med går av seg selv. Det dreier seg om gode betingelser for mat, søvn, avslapping og kameratskap. Når uttaket av spillere til de enkelte kampene var så uproblematisk som i år, er det ganske greit å bestemme lagoppstillingen til hver kamp etter at vi tre i ledelsen har snakket med spillerne og med hverandre.

Det er aldri lett å ta ut et landslag i bridge. Vi har et par i Lindqvist - Brogeland som peker seg ut og ville hatt klippekort på hvilket som helst lag i verden, men bak dem er det mange jevne norske spillere og par. Kan du si noe om hvorfor du landet på Kvangraven - Tundal og Livgård - Aa?

Nils Kvangraven og Ulf Tundal var det andre paret kapteinen tok ut. Neppe siste gangen de spiller for Norge.

Jeg så Ulf i aksjon i VM i Sao Paulo i 2009, og ble svært imponert. Han og Grøtheim spilte for Norge da vi vant Nordisk året etter. Jeg hadde ikke sett noen andre med en slik grundighet, orden, selvdisciplin, innlevelse og tyngde. Jeg har snakket med ham med jevne mellomrom siden for å få ham skikkelig interessert igjen i landslaget. Men han har hatt andre forpliktelser.

Så for nesten halvannet år siden sa jeg til ham at nå som han spilte med Nils, og virket mer på hugget enn i senere år, stod det en plass ledig for ham hvis han kunne prioritere det. Jeg lovet ham at han ikke behøvde være engstelig for å bruke tid på å satse - og så oppleve at han ikke ble tatt ut. Han lovet å tenke på det til etter første weekend i 1. divisjon i fjor høst. Da sa han ja, og var i realiteten tatt ut sammen med Nils. Nils er jo både en strålende spiller og et muntrasjonsråd på laget.

Christian både er og har vært imponert over Ulf sin bridgeferdigheter.

Terje imponerte meg da jeg bakspilte ham i EM i Pau i 2008. Han kom tidlig inn i «bruttotroppen», og selv om hans langsomme tempo kan være en prøvelse for en for en utålmodig person som meg selv, var det tydelig kvalitet i alt han gjorde. Hans blide vesen og sjarmerende smil inngir tillit og trygghet. Med Allan som makker jobbet de seg tydelig fremover som et trygt og seriøst makkerpar, og da de gjorde det svært godt som representanter for Norge i Danmark i fjor, falt brikkene på plass.

Jeg legger ikke skjul på at jeg er av de som mener Norge har underprestert i de siste mesterskapene. Vi mistet verdens beste par Helgemo - Helness til Monaco, men likevel har vi hatt spillere som er helt i verdenstoppen uten at vi har klart å hente medaljer. Klarer du å se hva det var med årets mannskap som gjorde at vi tok det siste skrittet?

Jeg var i vinter ikke enig i at Vennerød skulle tatt ut Allan og Terje som vårt tredje par og mente vi hadde andre sterkere kombinasjoner. Akk så feil en kan ta!!

Jeg har vel sagt en del om det allerede over. Men jeg tror at det er ytterligere to forhold som er viktig. For det første vil alle gjerne spille på lag med Boye og Espen. De er blitt så gode at enhver bridgespiller gjerne vil spille for Norge sammen med dem. Og i dette mesterskapet var de formidable; de var enda bedre enn ved tidligere mesterskap. De vant da også butleren! For Norge som lag virker de som en magnet. De trekker gode spillere til seg, og får dem til å prestere sammen med seg.

Det andre poenget er at Norge gradvis er blitt bedre for hvert mesterskap siden 2010. Hvert lag har stått på skuldrene av det forrige. Plasseringene er kanskje ikke blitt så veldig mye bedre før i år. Men det er til en viss grad en illusjon. Vi har visst at vi var kommet stadig nærmere en plass i BB. Laget ble jevnt og trutt mer solid. Slik sett har alle som har spilt på landslaget siden 2010, en bit av æren for at dette til slutt gikk så bra!

Jeg vil gjerne takke dem om igjen!

Jeg vil ikke slippe de foregående mesterskapene helt. I mine artikler skrev jeg om at dyktige norske spillere (etter min mening) i for stor grad gamblet i mange av de viktigste spillene, i stedet for å senke skuldrene og utnytte at de var minst like gode som feltet. I årets mesterskap så jeg mindre beit i storeslemmer, mindre hjemdobla kontakter og mindre telefonnummer i beit. Var dette noe dere i ledelsen snakka med spillerne om eller overlater du/dere slike ting til spillerne selv? Det jeg mener å spørre om er om du ønsket å prente inn en gjennomgående taktikk med tanke på hvor aggressiv vår spillestil skulle være.

Vi spiller ett spill av gangen. Dette er det mantraet jeg har innprentet spillerne om igjen og om igjen. Alle spillerne har frihet til å tenke selv, og spille den formen for bridge som er naturlig for deres psyke, og som passer til det systemet de har bygget opp. De må selv vurdere den informasjonen de sitter inne med, og de vet utmerket godt at de ikke skal ta urimelige sjanser, men spille prosent-bridge. De skal ikke kjekke seg ved å ta for store sjanser. Det er ikke noe mandig og kult i å melde en dårlig syver. Man kan vise like store mentale muskler ved å passe, som ved å melde mer.

Men blir noe likevel feil, ryster vi bare resultatet vekk fra hjernen, og går løs på neste spill. Hvis vi gjør en alvorlig blemme, henter vi et glass vann til makker og tar en pause. Både for å starte opp igjen på nytt, sende et smil til makker og ikke la motstanderne få ri på medgangsbølgen.

Jeg vil ikke fornærme Norges beste spillere med å belære dem om farene for å doble hjem delkontrakter

eller strekke strikken for langt i drømmen om å få hjem en storeslem. De gangene slike resultater likevel inntreffer, snakker vi om det etterpå. Resonnementene bak beslutningen som altså ble resultatmessig feil, er ikke alltid tankemessig feil. Likevel kan feil av denne typen skje, og da er vi mye mer opptatt av å forhindre «følgefeil» enn av å børe i selve beslutningen, fordi spilleren selv utmerket godt vet at det var resultatet av en mental glipp eller for høyt tenningsnivå.

Kjemi i en gruppe som skal prestere sammen er viktig. Dette vet du mye om. Hva tenker du om samspillet i den gjengen som var med til sommerens mesterskap? Her tenker jeg både på parene seg imellom, parene i forhold til hverandre og lagets samspill med dere i ledelsen?

Helt perfekt har kjemien kanskje ikke vært før denne gangen, men også i tidligere mesterskap har den vært svært god, kanskje med unntak av noen episoder i Opatija i 2014. Men dette er en overvurdert faktor. Det var langt fra konfliktfritt da Norge ble verdensmestre i 2007 og europamestre i 2008.

Selvsagt er det aller best at det var som i år, da de ulike personlighetene utfylte hverandre til et temmelig harmonisk lag. Det betyr ikke at spillerne skal være like. Det er de jo langt fra. Men de må respektere hverandres ulikheter og selv se forskjellen som en styrke i stedet for en svakhet.

Sett fra vår posisjon i ledelsen, var dette et knirkefritt mesterskap, slik jeg opplevde det. Alle var enige lenge før mesterskapet om å la Boye og Espen spille mest mulig. De som ikke spilte, slappet vanligvis av på hotellet og kom uthvilte tilbake til sammenligningen.

Om kvelden var det normalt å spise middag sammen, og ofte gikk vi da igjennom «stensilene» med dagens spill. Dette har skapt problemer i andre mesterskap, fordi det kan bli for mye bridgeprat og for lite fritid, men denne gangen så dette ut til å fungere bra. Vi greide også å få litt tid til sosiale aktiviteter som f.eks. en kveld med biljard.

Jeg vet ikke hva du ønsker å si til dette spørsmålet, men jeg utfordrer deg til å være litt personlig. Er det sider eller egenskaper hos enkeltpersoner i gjengen du ønsker å trekke fram som avgjørende for resultatet? Var det noe enkeltpersoner blant spillerne eller staben du i ettertid tenker sa eller gjorde ting du husker på en spesiell positiv måte?

Vi kommer ikke bort fra at vi la en stor bær på skuldrene til Espen og Boye. De vet at planen er at de skal spille alle spillene etter de to første dagene. Det krever både

selv-disiplin og spilleglede. Og resten av laget må være fleksible for å få det til, for de må da selv kanskje spille litt mindre enn det de selv synes er optimalt. Å bare spille 16 spill på en dag, er objektivt sett for lite.

Det er klart at Nils er en humørspreder. Hans engasjement smitter. Vi kunne ikke hatt seks slike på laget, men én er alle tiders. Alle de andre er både blide og seriøse. Det er en flott kombinasjon.

Nils Kvangraven er en humørspreder, forteller Christian. Her er han godt nøgd med egen innsats.

Jeg har hatt mange gode coacher som landslagskaptein i EM. Kjell Gaute, Vicky, GEO og Sten. De har alle bidratt til å bygge opp igjen landslaget. Jeg tror kanskje ikke de fleste er klar over hvilken erfaring og innsikt Sten etter hvert har. Han kjenner både regler og personer, går gjennom motstandernes systemer, kjøper litt ekstra mat som spillerne kan ha med seg inn i lokalet når det begynner å bli en stund siden lunsj, tenker over situasjonen på nytt, prater med alle, og har ofte gode oppsummeringer før vi fatter beslutningene, normalt sammen og enstemmig.

Klarer du å peke på en enkelt faktor du mener var avgjørende for at vi tok gull? Her får du ikke gardere...

Vi spiller ett spill av gangen. Ser oss hverken tilbake eller frem. Dette gir oss selvtillit, kameratskap, lave skuldre og en saklig holdning i alle diskusjoner. Det får oss til å komme «inn i bobla» der resten av verden ikke finnes. Bare kortene og akkurat denne hånden.

Jeg tror ikke mange er uenige i at vi har verdens beste makkerpar i Brogeland - Lindqvist. Her Boye i aksjon.

Jeg kan ikke huske tidligere å ha sett et par som spilte så mye som Espen og Boye gjorde. De hadde ujevne resultater en dag eller to midt i turneringa, men du valgte å fortsette med at de spilte alle spillene. Selv satt jeg klar med penna for å kritisere dette. Ikke minst fordi det kunne oppfattes som en slags devaluering av de andre to parene. Espen og Boye reiste seg og storspilte mot slutten. Hva tenker du om dette?

Jeg mener at flaks og uflaks er undervurdert i både fotball og bridge. To veldig tydelige eksempler: Det gjelder å møte Hellas når de spiller dårlig/er uheldige, slik at vi slår dem 20-0, slik vi gjorde i EM. Og ikke den

dagen de er i støtet og slår Italia 17-3. Det er viktig å møte Spania mens de mangler sin beste spiller og laget er usikkert og i dårlig form, og ikke etter at stjernen deres har kommet og fått laget til å bli av et helt annet kaliber.

Men det gjelder også å melde de sekserne som står på en vellykket finesse og ikke de som går bet på en mislykket finesse. Det gjelder å ikke betale med blod når sitsen er sur, fordi motparten heldigvis mangler et system som kan ta deg. Det gjelder å ha lykken på sin side og finne det riktige utspillet når det finnes tre likeverdige alternativer som alle ville fått 10 poeng i Ekspertklubbens utspills-oppgave. Osv.

Du har ikke flaks gjennom en hel turnering. Og det er bare tull at flaksen følger den dyktige. Det bare ser slik ut. Det er naturlig at resultatene svinger gjennom turneringen, og det er viktig å ikke legge for stor vekt på det når vi ser at logikken til spillerne var helt ok. Så lenge Boye og Espen sier at formen er på plass, stoler jeg på at det er riktig. De er selv voksne nok til å si fra hvis de tror at de trenger en pause.

Det er VM neste år. Vi er endelig klar til å kjempe mot alle! Er det norske laget allerede tatt ut eller kan det komme forandringer?

Offisielt har NBF ikke tatt noen beslutning om dette. Men det sier seg selv at det skal en god del til å dytte vekk noen av de spillerne som kvalifiserte Norge til å spille i VM.

Vi har et godt nok lag til å bli verdensmester igjen. Du har tidligere ikke ville uttale konkrete målsetninger, men vi går for gull i VM?

I år var det en klar målsetning å kvalifisere oss til VM. Det hadde ikke noe for seg å si det samme den gang det var for mange usikkerhetsmomenter knyttet til laget. Det ville bare legge et unødig press på spillerne.

Men hva betyr egentlig spørsmålet? «Å gå for gull» kan bety så mangt. Vi kan ikke påstå at det er mest sannsynlig at Norge tar gull i VM. På den måten går vi ikke for gull.

Dette er vel med all sannsynlighet også lagbilde foran kommende Bermuda Bowl.

Ingen av lagene har noe som ligner på 50 % sjanse til å vinne. Ikke en gang Monaco, som nok må sies å være favoritter til å ta gullet.

Vi tenker derfor ikke mye på hvor sannsynlig ulike resultater er. Vi kommer fortsatt til å spille ett spill av gangen og glede oss over å møte verdens beste bridgespillere og måle krefter med dem. Vi håper at det vil medføre at vi vinner, så på den måten går vi for gull, men vi kan godt være ærlige og si at det nok er andre lag som er større objektive favoritter, og det er vel det de fleste mener med å gå for gull. Så i den betydningen er svaret nei.

Det er ingen selvfølge at vi kommer til sluttspillet. Det finnes mange svært gode lag i VM. Og vi må innrømme at vi hadde flyt i EM. Seieren har lett for å gjøre oss blinde og få oss til å tro at vi er bedre enn vi er. Det er farlig.

Det vi må jobbe med, er et tankekors fra EM. Det var nemlig ikke slik at vi vant EM på å mose de andre 7 nasjonene som skal til VM. Snarere tvert imot. Selv om våre spillere var gode på Butleren, briljerte vi ikke akkurat i innbyrdes oppgjør mot de andre gode lagene. Hvis vi bare ser på de interne oppgjørene mellom de åtte beste lagene i EM, kom vi sist. I «internoppgjørene» mellom de 8 beste, scoret Israel 97 VP og Monaco 91, mens Norge bare greide 58 VP.

Vi var derimot glimrende mot dem som ikke skal til VM. Vi fikk 346 VP mot dem, mens f eks Monaco bare fikk 280. Men i VM gjelder det å slå de beste europeiske lagene. Så med mindre vi greier å finne ut hva dette kom av, er vi langt fra favoritter.

VM består av to deler. Først en serie. Og så en cup blant de 8 beste. Det er en vanlig oppfatning at man trenger en viss flaks i cup-spillet. Så målet vårt må først og fremst være å bli blant de 8 beste, og så få klaff i sluttspillet.

For å være godt forberedt til VM, er det kanskje grep du ønsker å ta? Jeg tenker her på internasjonal matching. Vet du om det er satt av midler til å støtte parene økonomisk? Andre ting du eller Jon Egil tenker vil være bra?

Suksessen for alle lagene og særlig juniorene, er et økonomisk problem for NBF. Vi blir nok invitert til internasjonale turneringer med åpent-landslaget (og har allerede mottatt én slik invitasjon), men de fleste spillerne har begrenset med tid og penger til å si ja takk. Vi er grunnleggende amatører på det norske landslaget.

Men du har rett i at det neppe er noe som er bedre enn å få internasjonal matching. Vi har greid det før med små midler, og får det forhåpentlig til igjen.

Dette ble lengre enn jeg hadde tenkt, Christian. Er det noe du avslutningsvis ønsker å dele med oss?

Etter at konkurransen var over i EM, kom mange av våre konkurrenter til oss og gratulerte. Særlig hyggelig var det at de understreket at de var glad Norge vant pga vår holdning til fair play. Det er vi stolt av.

De fleste kjente til noe som Boye gjorde under EM, for det ble skrevet om i bulletinen. Hans motstandere var i en sekser, og så mistet spillefører et lite kort på bordet. Ifølge reglene kunne Boye ansett dette som et spilt kort, og tatt beten, for det var bare to små kort i denne fargen på bordet. Men Boye sa bare: "Ta opp kortet", med det resultat at sekseren fór hjem.

Da gjenstår det bare å takke for praten, Chrisitan. Jeg innrømmer som sagt at jeg ikke alltid har være enig i de beslutninger som er tatt, både før og under mesterskap tidligere. Det er likevel ingenting som gleder meg mer enn at gutta våre igjen tok den store pokalen med hjem denne gangen. Jeg bøyer meg i hatten og gratulerer samtlige som har sin del av æren for seieren, både de som satt ved det grønne bord og de som jobbet i kulissen for å legge alt til rette.

Takk

På en måte er det skummelt å skrive om personer som har gått bort. Med det mener jeg at noen kan føle at en de selv har mista ikke får sin velfortjente omtale. Likevel tar jeg sjansen på å si noen ord om to personer som jeg lærte å kjenne på en varm og fin måte. Den ene mer perifer for meg enn den andre, men begge er de mennesker som på en positiv måte får meg til å trekke på smilebåndet.

Av Snorre Aalberg

Her en tydelig sykdomspreget Jon Sveindal med bronse fra NM par 2017, hans siste bridgemedalje. Makker er den sympatiske Tor Bakke.

Det er sikkert mange som hadde meninger om Jon Sveindal og hans væremåte i bridgemiljøet. Jon mente mye, både som bridgespiller og bridgeskribent. Han var en anerkjent journalist, nasjonalt og internasjonalt. Han hadde i en årrekke sentrale verv. Selv husker jeg godt da jeg fikk "Ranik Halles pris" for god bridgejournalistikk og det var Jon, som leder av Norsk Bridgepresse, som overleverte meg plaketten.

Jon hadde en lang og innholdsrik karriere som spiller, med en imponerende merittliste gjennom det ene tiåret etter det andre. Selv når han kjente at livet begynte å nærme seg slutten, hevdet han seg helt i toppen. Sist med en imponerende tredje plass i fjorårets NM par.

Det er ikke den siden av Jon jeg vil trekke fram. Han var så mye mer enn en dyktig bridgespiller. Det er andre av dere som kjenner Jon langt bedre enn meg, men jeg kom godt under huden på Jon i tiden han var syk. For en stund siden laget jeg et portrettintervju av Jon og da var han ganske så personlig på mange områder. Han ga oss et fint innblikk i sin livshistorie. Et liv blant annet med en funksjonshemmet datter og kampen for et verdig liv for henne. Vi utvekslet

mailer og vi snakka mange ganger på telefon. En kort prat med Jon i pausen mellom hektiske halvrunder var alltid en fin opplevelse.

Jon hadde nok en tendens til å komme på kant med andre, men slik jeg lærte han å kjenne, var det alltid i kampen for rettferdighet. Han kunne være nådeløs i sin karakteristikk av personer som kikket mer innover enn utover. Dette gjaldt både i sin jobb som lærer, offentlig forvaltning i forbindelse med datteren og i bridge. Selv kalte han seg "person non grata" i bridgeadministrasjonen sentralt, men jeg forstod på han at det levde han greit med fordi han hadde kun sagt fra om det han mente var rett.

Joda, han var visstnok en krevende makker også. Det kunne gå hett for seg etter et dårlig spill, men det handlet om engasjement og innlevelse. Her er det sikkert mer enn en bergenser som nikker gjenkjennende med hodet.

Jeg snakket også med Jon om døden. Han sa hver gang at han hadde levd et rikt liv og var takknemlig for alt han hadde fått være med på, med tanke på familie, venner, jobb og bridge. Jon beskrev et liv både i oppoverbakke og nedoverbakke, men "jeg ville ikke vært livet foruten", sa han en gang. "Døden skremmer meg heller ikke."

Det som kanskje imponert meg mest, var livsgnisten og evnen til ikke å gi opp. Oddsene legene ga han i sin kamp mot kreften var null. "Dette dør du av og du har kun måneder igjen å leve", fikk han klar beskjed om. Disse månedene ble til år og Jon er så vidt jeg har forstått en medisinsk sensasjon. Knappt noen har levd så lenge med hans diagnose. Jon tok premier ved bridgebordet lenge etter han "burde ha" forlatt oss. Medaljen i EM i Tromsø var det ingen, kanskje unntatt han selv, som hadde trodd på. Måtte flere av oss få del i de kreftene Jon fant fram.

Jeg kom til Kristiansand i 1989. Alle vet at det å komme til et nytt sted ikke alltid er så lett. Vennskap er etablert og sørlendinger er ikke akkurat kjent for å være de som lettest åpner seg for fremmede. Øystein Jensen var ikke slik.

Jeg har ikke tall på de besøkene jeg hadde hjemme hos hos Øystein i Torridalsveien på 90-tallet. Kona mi er fra Kristiansand og jeg har velvillig fått låne hennes venner, men Øystein var en venn jeg ordnet på egen hånd. Vi sa ikke nødvendigvis så mye når vi satt sammen, men 90 prosent av det vi delte handlet om enten bridge eller sykling.

Unntaket var når vi var på tur sammen med min familie og hans familie. Våre barn er ikke så veldig ulike i alder og vi hadde mange fine turer. Da var han tilstede for barna og dagene blant annet i Dyreparken gikk som en røyk.

Vi var diametralt uenige i grunnleggende strategi og taktikk i bridge. Øystein hadde skuffer og skap fullt av passlapper, passlapper han mente vi andre brukte alt for sjelden. Selv er jeg en utålmodig sjel, en sjel aldri så lite befengt av hyperaktivitet, så jeg gikk heller ned med flagget til topps, i en skomsjø av beit. Det var mer enn en gang Øystein fikk et par overstikk i delkontrakt, mens jeg gikk beit i slem. I samme spill!

Øystein var også uenig. Han sa "ja" der vi andre sa "nei", mens han sa "nei" når vi andre mente "ja". Den letteste måten å få gjennom det en ville med Øystein, var å si det motsatte av hva en egentlig mente. Da hendte det vi ble enige.

Jeg har minner fra et utall bridgereiser sammen. Best husker jeg en lagkamp i sjette runde mot "Sørreisa BK", for minst tjue år siden. Vi vant kampen og skulle feire med et par øl på et utested i sentrum (i den grad det finnes et sentrum i Sørreisa). Vi satt der alene, helt til et håndball-lag med flotte damer rausa inn. Øystein ville danse etter en stund, men jentene takka høflig nei, den ene etter den andre. Det Øystein ikke visste, var at jeg hadde gått bort til bordet der jentene satt og sagt at "Jeg er støttekontakt til han mannen med skjegg der borte og når han kommer og spør om å danse, bør dere si nei. Han har ikke godt av det". Dette fortalte jeg Øystein ved frokosten dagen etter og vi lo av historien i mange år.

Øystein var på mange måter en konservativ bridgespiller. Han likte seg best når meldinger gikk etter systemet og motspillet fulgte avtalte signaler. Dette gjenspeilet nok noe av mannen Øystein Jensen. Alt var på stell og han hadde orden i syskrinet sitt. Øystein var lærer i hele sitt voksne liv og jeg vet positivt at han høstet respekt for den jobben han gjorde der. Jeg har ALDRI sett et levende menneske som skrev penere. Det er vel mer korrekt å bruke ordet "maling" enn "håndskrift".

Når jeg sier "konservativ" om hans spillestil, betyr ikke det at Øystein ikke hadde evnen til å se når en burde kjøre motsatt vei i rundkjøringen.

♠ 10 9		♠ D Kn 8 5 2
♥ 6 5		♥ D 9 8
♦ K Kn 9 8 7 5		♦ 10
♣ E 10 7		♣ K Kn 6 4
		♠ 6 3 2
		♥ Kn 10
		♦ E D 4 2
		♣ D 9 8 5
		♠ E K 7
		♥ E K 7 4 3 2
		♦ 6 3
		♣ 3 2

Dette spillet er publisert flere ganger tidligere, men uansett fortjener det en reprise. Spillet viser noe av Øystein sin evne til å se litt lenger fram enn de fleste av andre klarer. Motparten var på vei mot slem og hadde bremset i 5hj, med syd som spillefører. Øystein skjønnte at et «vanlig» motspill neppe ville holde til beit, så han startet med ruter konge. Da den beholdt stikket, skiftet han til en liten kløver. Syd trodde vel i sitt indre at vest hadde minst et par ruterhonnører, så da var det vel best sjanse å satse på kløverdamen i vest og esset til høyre? Derfor knekten fra blindemann.

Makker Tom Høiland stakk fornøyd med damen. En kløver til esset og en beit. Lagkameratene, de kjekke brødrene Mæsel, hadde vunnet tolv stikk på det andre bordet. Mange fortjente IMP sørover.

Øystein sitt sportslige høydepunkt var nok da han ble tatt ut på landslaget til EM i Portugal i 1995. Plassen kom som belønning for en lang rekke glimrende plasseringer, med gull blant annet i både Seriemesterskapet, NM Monrad lag og NM par.

Så var det sykkel. Jeg er nerdete når det gjelder navn og resultater i sykkelporten, men Øystein var min overmann. Han var et levende leksikon. Mens vi andre ventet på bakkene og spurtene i Tour de France eller Giro d'Italia, satt Øystein på fra første tråkk. Han var mer enn en gang irritert over at de kun sendte de 150 siste kilometerne av en 210 km lang etappe. "Hva med de seksti første da. Får vi ikke se dem?"

Dessverre ble Øystein alt for tidlig rammet av Alzheimer. Jeg har en mistanke om at sykdommen kom snikende lenge før diagnosen ble satt, fordi han ble mer og mer stille i samvær med oss bridgekamerater.. Han var aldri noe brautende og høyløst menneske, men etterhvert var det vanskelig å føre en samtale. Han ble kortere og kortere i svarene sine, før han heller trakk seg unna for å slippe å kommunisere.

Jeg unner ikke min verste fiende denne sykdommen. En av Norges beste bridgespillere mista etter evnen til både å telle honnørpoeng og følge farge. Han sa aldri noe til oss, men jeg er ganske sikker på at han var fortvilet over at livet glapp mellom fingrene hans.

Øystein tilbrakte sin siste tid på et sykehjem i byen. Vi var flere venner som besøkte han, men det var rart. Et stolt, kunnskapsrik og oppreist mann var blitt redusert til et menneske som ikke levde for mer enn det å få tilfredsstilt sine basale behov for mat, omsorg og trygghet. Han forlot oss på sensommeren og den årlige "Jensen Cup" 4.juledag vil aldri bli spilt mer.

Jeg lyser med dette fred over hans minne.

TAKK TIL VÅRE SAMARBEIDSPARTNERE

Resfjord
STRANDHOTELL

VEST-AGDER
FYLKESKOMMUNE

Deloitte.

SPAREBANKEN SØR

AZETS

Lyngdal
kommune

BRUK AV SKJERMER

For en tid siden opplevde bridgeverden sine kanskje største skandaler noen sinne. Verdens beste spillere brukte organiseringen rundt skjermene for å gi informasjon til makker om egne kort. Jeg vet ikke hva som er bevist og ikke, men det er ingen tvil om at enkeltpar hadde en massiv fordel av dette jukset. Både enkeltspillere og par har fått lange utestengelser, noen faktisk forbud på livstid mot å spille internasjonale mesterskap sammen. En hel bridgeverden reiste seg i kampen for å bli kvitt dette svineriet og jeg håper for alt i verden at det er ryddet opp.

Jeg er kanskje naiv, men jeg tror ikke det finnes spillere her i landet som jukser ved bruk av skjermene. Det vil i så fall skuffe meg langt, langt inn i hjerteroten. Ingenting er enklere i bridge enn å lage seg signaler for på en ulovlig måte gi makker opplysninger han ikke skal ha. Derfor hviler det et så stort ansvar på den enkelte av oss.

Under følger reglementet for bruk av skjermene. Turneringsleder Markus Bruno har bedt meg publisere dette og samtidig be den enkelte spiller sette seg grundig inn i reglene. Reglene kan kanskje virke rigide, men dette er tross alt et Norgesmesterskap og det er viktig at det formelle følges på en korrekt måte. Dette er i alle spillere sin interesse.

Jeg ber spesielt urutinerte spillere som ikke er vant med skjermene, legge merke til at en skal alertere egne meldinger. Dette for at motspiller på samme

side av skjermen blir klar over meldingens betydning. Makker alerterer på andre side av skjermen når trauet kommer over. Det er vanlig å snakke lavt når en skal gi forklaring, (makker på andre siden skal ikke kunne høre det som blir sagt), men enkelte foretrekker å skrive. Det er etablert praksis på at det holder at en peker på den kunstige meldinger, selv om reglene sier at det blå alertkortet skal brukes.

Legg også merke til følgende:

- **Det er NORD som har ansvar for hente opp trauet og legge på plass rett spillmappe.**
- **Det er NORD OG SYD som dytter trauet**
- **Det er SPILLEFØRER eller BLINDEMANN som skal fjerne trauet og etterpå legge spillmappen korrekt tilbake midt på bordet.**

Den vanligste feilen som straffes ved bruk av skjermene, er ulik forklaring fra makkerparet. Derfor bør den som forklarer en kunstig melding tilstrebe seg å være så nøyaktig som mulig. Er en i tvil om meldingens betydning, bør det framkomme i forklaringen. Har en ingen avtale om en meldings betydning og derfor ikke vet hva makker mener, kan en si det. Det er TL, eventuelt appellkomite, som avgjør om ulik forklaring har gjort motparten skadelidende og derfor skal ha kompensasjon.

Korrekt bruk av skjermene vil bli fulgt opp, men det vil første gangs feil bli gitt orientering til den/de feilende. Gjentatt feil bruk av skjerm kan føre til straff. Legg spesielt merke til det som er uthevet med fet skrift.

REGLER FOR BRUK AV SKJERMER

A. Beskrivelse av betjening.

Spillerne i nord og øst sitter på samme side av skjermen gjennom hele turneringen. Det er **Nords** ansvar å plassere spillet på, og ta det vekk, fra meldebrettet.

Sekvensen er slik:

1. **Nord** plasserer spillet på meldebrettet.
2. Skjermluken lukkes (og forblir slik gjennom hele meldeperioden) slik at meldebrettet akkurat kan passere under.
3. Spillerne tar opp kortene fra mappen.
4. Meldinger blir avgitt med meldekort fra meldeboksen.
5. Spilleren plasserer den valgte melding på meldebrettet, som bare skal være synlig på spillerens side av skjermen.
6. En spillers første melding skal tangere den ytterste venstre delen av spillerens eget segment på meldebrettet, med videre meldinger overlappende jevnt og likt mot høyre.
7. Alle meldinger skal være i kontakt med ytterste del av skjerm Brettet mot spilleren og ligge delvis overlappende forrige melding.

Spillere skal gjøre alt de kan for at disse handlingene blir så lydløse som mulig. Med skjerner i bruk er en melding avgitt når den er plassert på meldebrettet og sluppet. En spiller som fjerner ett eller flere av sine meldekort fra brettet i en bevegelse som antyder pass, betraktes å ha avgitt en pass.

Etter at to spillere på samme side av skjermen har avgitt deres meldinger, skal **Nord eller Syd** (spilleren på samme side av skjermen) skyve meldebrettet under skjermen slik at det bare blir synlig på andre side av skjermen. De vil så avgi sine meldinger på samme måte, og meldebrettet skyves tilbake igjen. Denne prosedyren gjentas inntil meldingsforløpet er avsluttet. Det er hensiktsmessig at spillerne varierer tempoet tilfeldig når de returnerer meldebrettet under skjermen.

Etter at alle fire spillere har hatt muligheten til å studere meldingsforløpet (likestilt med muligheten til å få meldingsforløpet gjentatt) skal spillerne sette meldekortene tilbake i deres respektive meldebokser.

Nå skal **spillefører eller blindemann** fjerne meldebrettet fra bordet og legger mappen tilbake midt på bordet. Bare spillefører eller **blindemann** kan fjerne meldebrettet og bare **spillefører eller blindemann** kan legge mappen tilbake midt på bordet.

Åpningsutspillet må gjøres med fremsiden opp før skjermluken åpnes, og bare **spillefører eller blindemann** kan åpne skjermluken eller be om at denne åpnes. Når spillet er avsluttet plasseres meldebrettet tilbake på bordet. Etter at et lovlig åpningsutspill er gjort med fremsiden opp, skal skjermluken åpnes slik at alle spillere kan se blindemanns kort og kortene spilt til hvert stikk. Om en motspiller viser et kort og spillefører, på grunn av skjermen, ikke ser det, kan blindemann gjøre bordet oppmerksom på uregelmessigheten.

Kortene må alltid bli lagt på bordet i samme retning, vertikalt eller horisontalt og i lik avstand fra forrige kort. Brudd på korrekt prosedyre vil kunne medføre prosedyrestraff.

B. Alertering og forklaring

i. En spiller som avgir en melding som skal alerteres i henhold til Turneringsreglementet **må gjøre sin skjermkamerat oppmerksom på alerten, og makker må avgi en alert på sin side av skjermen når meldebrettet skyves under.** Alerten må avgis ved å plassere alert-lappen over den siste meldingen til skjermkameraten, i sitt segment av meldebrettet; spilleren som blir alertert gir til kjenne at han er oppmerksom på alerten ved å gi alert-lappen tilbake til sin motspiller. En spiller kan, ved skriftlig spørsmål, spørre etter en forklaring på motstanderens melding; skjermkameraten gir et skriftlig svar.

ii. På et hvilket som helst tidspunkt under meldingsforløpet kan en spiller skriftlig be om en fullstendig forklaring på en av motpartens meldinger. Svaret skal også være skriftlig.

iii. Helt fra meldeperioden starter til spillet er over skal hver spiller bare motta informasjon fra spilleren på sin side av skjermen om betydningen av meldinger og forklaringer. Spørsmål under spill av kortene bør gis skriftlig med skjermluken lukket. Skjermluken åpnes igjen etter at spilleren har fått svar. Turneringslederen kan derfor ikke gjøre undersøkelser på vegne av en spiller på den andre siden av skjermen under meldeperioden eller spillet.

C. Endring av korrigeringer når skjerner er i bruk

i. En uregelmessighet som er sendt gjennom skjermen faller inn under de normale lovene, men med følgende endringer: i) en melding som ikke er tillatt – se § 35 – må korrigeres ii) om en spiller krenker lovene og, utilsiktet (ellers kan § 72C komme til bruk), uregelmessigheten er sendt gjennom luken av

skjermkameraten, har sistnevnte akseptert handlingen for sin side i situasjoner hvor lovene tillater den venstre motspilleren å akseptere uregelmessigheten.

ii. Før en uregelmessighet er sent gjennom luken skal spilleren som begikk uregelmessigheten eller hans skjermkamerat tilkalle TL. Meldinger som ikke er tillatt skal ikke aksepteres, og skal rettes opp uten andre rettelser (men se (a)(ii) over); alle andre uregelmessigheter skal rettes opp og TL skal sørge for at bare den lovlige meldingen blir sendt gjennom luken. Ingen spiller på den andre siden av skjermen skal bli gjort oppmerksom på hva som har skjedd om ikke fullbyrdelse av loven krever dette.

iii. Skjermkameraten bør prøve å hindre et åpningsutspill utenfor tur. Alle åpningsutspill utenfor tur skal trekkes tilbake uten andre korrigeringer så lenge luken ikke er åpnet. I andre tilfeller: a. i) når luken har blitt åpnet uten feil fra spilleføres side (og den andre motspilleren ikke har spilt ut med billedsiden opp) gjelder § 54. b. ii) når spilleføres side har åpnet luken er utspillet akseptert. Den antatte spilleføreren blir den aktuelle spilleføreren. § 72C kan komme i betraktning. c. iii) når to åpningsutspill er spilt med billedsiden opp er det feilaktige utspillet et stort straffekort. d. iv) et kort vist med billedsiden opp fra spilleføres side faller under § 48.

iv. Når en melding som skal alerteres er avgitt, se punkt B.i. over.

v. Når en spiller bruker mer enn normal tid til å avgi sin melding, er det ikke et brudd på lovene om spilleren selv påpeker bruddet i tempo. Skjermkameraten, derimot, skal ikke gjøre det.

vi. Om en spiller på siden av skjermen som mottar meldebrettet anslår at det har vært et brudd i tempo og det derved kan ha vært formidlet uautorisert informasjon, bør han, under § 16B2, tilkalle TL. Han kan gjøre dette på et hvilket som helst tidspunkt før åpningsutspillet er gjort og skjermen åpnet.

vii. Ved å ikke gjøre som i (vi.) kan TL bli overbevist om at det er makker som påpekte bruddet i tempoet. Om det skjer kan TL dømme at det ikke var noen forsinkelse og med det ikke noen urettmessig informasjon. En forsinkelse i sending av meldebrettet på opptil 20 sekunder er normalt ikke ansett som signifikant.

viii. Hvis derimot spillerne ikke har variert tempoet i sending av meldebrettet som beskrevet i punkt A, fjerde avsnitt, så kan en forsinkelse på mindre enn 20 sekunder anses som signifikant.

TAKK TIL VÅRE SAMARBEIDSPARTNERE

Deloitte.

VEST-AGDER
FYLKESKOMMUNE

Lyngdal
kommune

SPAREBANKEN
SØR

SPAREBANKEN SØR

SPAREBANKEN SØR GIR PRIS TIL BESTE SPILL

Det er med stor glede arrangøren kan informere om at hele **5000 kroner gis til det spillet en oppnevnt jury mener er turneringens beste spill.** Premien deles likt mellom spiller og journalist som har publisert spillet. Det er et krav av spillet publisert i bulletinen. Det tas forbehold om at prisen vil bli delt ut i etterkant av mesterskapet, slik at spill fra siste dag også kan være med i konkurransen. Juryen presenteres i en av de kommende bulletinene.

Spillere, publikum og dere som følger NM par på BBO, oppfordres til å komme med gode spill til Snorre som redaktør.

Det beste er om det sendes en artikkel med tekst, men det er også fullt mulig å sende en mail til snorre.aalberg@hotmail.no, der dere henviser til

spillnummeret. Navn på alle spillerne er ønskelig, samt meldingsforløp og en kort redegjørelse for spillets gang.

Det er viktig at hovedpoenget i spillet kommer godt fram.